

Sang ved Herr Grosserer *I. B. Melchior*s og Frøken *Johanne Melchior*s Bryllup den 3die Marts 1867

Smyk Huset smukt med festligt Flag,
 Hver Væg med Blomster-Ranker,
 En Bryllups Dag er Livsens Dag
 Med Fryd og Alvors-Tanker.
 »Det er ei godt at Mennesket
 Er ene!« siger Skriften;
 Ja, Gud og Hjertet siger det
 I dette Livs Omskiften.
 Hvor lykkeligt at være to
 I Sammenhold og Stræben,
 Faae Lykkens Rose til at groe
 Saa let, som Kys paa Læben;
Der just sig Blomsten folder ud,
 Hvor to hinanden kjender:
 Sin Brud, som lille, alt han bar
 Paa begge sine Hænder.
 Hun til hans første Kjærlighed
 Blev Hjertets tro Veninde;
 Livsaligt i en Moders Sted
 At staae i Huset inde;
 Et Kys fra Himlen bliver lagt
 Paa begge Eders Pande,
 En Sjæl velsigner Eders Pagt
 Fra Aandens lyse Lande!
 I Dag, strax, flyve I sydpaa,
 Det Brudefolk gjør gjerne,
 De til Orangelandet maa,
 Derfra see Nordens Stjerne;
 Den blinker, kalder hjem de to
 Til Samliv her i Norden:
 I Kjærlighed er godt at groe
 Mod Himlen op fra Jorden.
 Smyk Huset smukt med festligt Flag,
 Hver Væg med Blomster-Ranker,
 En Bryllups Dag er Livsens Dag

Med Fryd og Alvors-Tanker.
Løft Dig i Sang vort Hjerte-Slag,
Et Glædens Hosianne.
Tøm Skaalen, det er Festens Dag
For *Melchior* og *Johanne!*